

יחי המלך

קונטראם שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליגוואויזש

גליון א'תcad
עש"ק חוה"מ סוכות ה'תשפ"ב

ויצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חילוי בית דוד" - בית משיח 577

במסגרת אגודה חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ע"א שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ושנת המאה ועשרים להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

דבר מלכות

3

חדרר וدمשך מנוחתו / משה שבת כהה ים סוכות תשל"ד

גמן הגאולה

7

זה עתה הודיעו ב"רדיו" "חדשות" שי...משיח בא! / הזמן הנוחי באור הגואלה

המונח הוי העיר

10

לא להחבייש לרדוך בגולוי לקבלת פni משיח / הראות למשעה בפועל

ניצוצות של מישיח

12

איך לצא מהגלוות מהר יותר / קטועים קצרים ופתחמים בענייני גואלה

כתב יד קודש

13

לב חכם לימיון / צילומים נדירים ומיחדים מהגאות כ'ק אדר'ש מה'ם על מאמר ד"ה בסוכות חשבו חשל'יך

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רבייל פרומא וזנתו חייה מושקא בת מרים שיחוי
וילדיהם רחל בת חייה מושקא, לאה שרדה בת חייה מושקא, ישראל רחמים בן חייה מושקא שיחוי
ולזכות הנג' לאה בת חי רחל, עדינה בת חי רחל, מרים בת חי רחל, וצבי בן חי רחל שיחוי

לזכות ר' ברוך אהרון בן ברוניא סלאוֹא ווּגטוֹ רַיְזָלּ פְּרוּמָא בֶּת חֵי רַחֵל שִׁיחֵי

רִיחֵי הַמֶּלֶךְ

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד. 60840 טל': 03-960-0667 • פקס: 03-960-7219

דואר אלקטרוני: www.moshiach.net/blind • אינטרנט: kuntres.yechi@gmail.com

חדרר ודמשק מנוחתו

- "חדרר" מוסב על משיח, שהוא "חד לאומות העולם ורך לישראל" ירושלים היא חי' לאה (מקד"ש, دمشق), גם הקילפה שלה נק' دمشق)
- העניין של "עתידה ירושלים להיות מגעת עד دمشق", צרי' להתקיים בדרך טעימה גם עכשו ● על-ידי-זה שלמטה ישנו בירור הלכה, אומר אדמו"ר הזקן שנecal למעלה ובמי לא זה לאחר מכן נפרש ונתגלה למטה ● מشيخת שכת חוה"מ סוכות תשל"ד* נדפסה בלקו"ש חי"ד הוספות חג הסוכות ע' 424 ואילך - תרגום חפשי עיי' מערכת יחי המלך

ב. בסיום דסיטם מסכת חלה כתוב:
הكونה בסוריא כקונה בפרור שבירושלים". בכלל הענן כבר ביארנו בהתווודת הקודמת¹. אולם נותר הדיקון: מודיע נאמר "קונה בפרור שבירושלים", דלאורה הול'ל כקונה בארץ ישראל?

הביאור על כך קשור עם ספרי ומדרשי - ספרי הוא בכלל סדר של הלכה, ומדרשי הוא סדר של אגדה, שרוב סודות התורה גנוין בה² - ועם עניין בכתב האורי"ל, ומיסוד על פסוק בתורה שבכתבת.

כתבו בנבואת זכריה³ "חדרר ודמשק מנוחתו". נאמר על כך בספריו⁴ ובמדרשי⁵ ש"חדרר" מוסב על משיח, שהוא "חד לאומות העולם ורך לישראל", והפירוש של יהדות מגעת עד دمشق".

שמכך מובן מה שנאמר במשנה "הكونה

א. נאמר באגה"ק (סכ"ו), שעיל-ידי בירור הלכה "מן הגمرا ופוסקים הראשונים ואחרונים" נفال "בשים מעל" ענין פלא גדול מזה מאד", ש"העלונים אין בהם כח לבירר", ולכן מגיעים הם לשימוש מהתוצאות

ומכיון שבמציאות בירור ההלכה הוא פועל רק בעליונים, בצד מרום במרום, במילא הרי נفال הענן גם למטה, מכיוון שתוקף המציאות שלהם הוא הרי המזל המכה בו ואומר לו כן'.

ובמילא, עניין הבירור הלכה שידובר, ובפרט שזה במעמד כו"כ עשריות מישראל, הרי זה נוגע בכך לפועל בעולם.

ואעפ"י שאין דין בשבת - הנה כאן לא מדובר אוזות עניין של "דנין", אלא אוזות בירור הלכה, ובירור הלכה יכול הרי להיות אף בשבת, ואדרבה: בשעה שمبرורים הלכה, הרי אסור לדחות זאת למועד מאוחר יותר (לאחר השבת).

כעת נאמר את בירור ההלכה שבטיסות מסכת חלה.

* בקשר למצוב בסוריא. המו"ל.

1) נדפס בלקו"ש חי"ד ע' 8-407.

2) אגה"ק סכ"ג.

3) זכריה ט. א.

4) ר"פ דברים.

5) שהש"ר ז. ה.

ד. באגה"ק הנו"ל הוא מדבר אודות בירור הלכה מ"ראשונים ואחרונים". העניין לאחרונים בבירור הלכה הנ"ל, ווגם: העניין שדבר קודם ש"עתידה ירושלים להיות מגעת עד دمشק" הוא עניין שיתקיים לעתיד ע"י דרך - משיח, איזו שייכות יש לכך עכשו קודם הגולה [היות וחס ושלום לומר שעכשו אפלו זו אתחלתא בגולה - ואדרבה נמצאים עכשו בגלות וחשך כפול ומכופל שללא הי' כמוון, שכעת לא הזמן לדבר אודות כך, לא ביום של שבת יו"ט וחוה"מ, ולא בזמן שבו יש לכבות את העולם על-ידי קו השמחה, ששמחה פרוץ גדר, כל גדרי העולם].

אך עכ"פ: נמצאים בגנות. אם כן מה כאן נוגע העניין של עתידה ירושלים להיות מגעת עד دمشק] וכך מגיינים לבירור הלכה מאחרונים. שכן כתוב בכהאריז"ל, ומובה במגן אברהם [כשהואמרים עניין מכחהאריז"ל, ניתן לחשב שהדבר נוגע רק לבבלי קבלה, אבל זה עניין המובא במאג'א⁸ להלכה], שבעוד שבת יש לטועם מכל אחד ממאכלוי שבת (וכמ"ש טועמי" חיים זכו⁹).]

שבכל זה הזמן דלעתיד, גולה - שבת, שבת מן המזיקין, ביטול הגנות ("奧יס גנות"), לא ירעו ולא ישחיתו, והזמן שקדם ביאת המשיח הוא עבר שבת - עכשו לאחרי חצות. הנה על כך אומרים טועמי" חיים זכו, לפני המועד של האכילה, שעוז לפנוי ביאת המשיח, כשנמצאים עדיין בגנות, צרייכים לטועם מהענינים דלעתיד. שכך הוא בעניין הטיעמה מתורת

בסוריה כקונה בפרקורי שבירושלים" - ולא "קונה בארץ ישראל" - מכיוון שלסוריה (דמשק, קדלבמן) יש שייכות מיוחדת דока עם ירושלים, עתידה ירושלים להיות מגעת עד دمشק.

וזהו גם הביאור של הנאמר "קונה בפרקורי שבירושלים" - ולא "קונה בירושלים - סתם" - היה וכפי שהוא אומר בספריו שם, שמכיוון שכותוב "זונבנתה העיר על תיליה" זו ראי' שירושלים "אין עתידה לוזז ממוקומה", אלא שהיא תגיע גם לדמשק, הרי יוצא מכך שדמשק תהיה הפרטור של ירושלים, ולכן הוא אומר "בפרקורי שבירושלים".

ג. אולם יש להבין: בספרי ומדרשי מדובר "הקונה בסוריה" (ובדוק - שה"ה בעניין אפמיא)?

הדבר מובן ע"פ מ"ש בכאהריז"ל⁶, שירושלים היא בח"י לאה (מקד"ש, دمش"ק). גם הקliquה שלה נק' دمشק), ונגד سورיא בסוד دمشק", שזו מה שדמשק בgmtiy' מדת בסוד ד' אלפי"ז (ד"פ אל"ף (א' במילא) בgmtiy' מוד"ת) דלאה [והיינו, ישינה קליפה הנק' מות (כי נלקח החיות שלהם - ואנשא מות), ובצירוף החיות ד' אלףין זה מדת, מדת ימי גו', ועפ"ז הרי כל) سورיא הוא בסוד دمشק.

וכך הוא גם בפסחוטות, היה וدمשך היא הרי עיר הבירה של سورיא (בל' הכתוב: ראש ארם دمشק⁷), ובשבעה שכובשים את دمشק, עיר הבירה, יונה במילא כל سورיא. (וברווחניות ג"כ (سورיא בסוד دمشק) כי מלכותא דארעה כיין מלכותא דركיעא).

⁶ בספר הלקטים זכר' שם. וראה ג"כ ספר הילקוטים תהילים לט. מאו"א מע' دمشק ומע' ירושלים.

⁷ ישעי ז, ח.

(8) או"ח רסר"ג. שו"ע אודה"ז שם.

(9) פע"ח שי"ח רפ"ג.

מניחים אותם בצד וממתינים לשבתם כו'. ה. וכפי שנאמר בפסוק: "כִּי תצָא למלחמה על אויביך" הנה הדבר וודאי, ש"ונתנו הו' אלקיך בידך", ו"ושבית שביו", שיוציאו את כל היהודים שנמצאים שם בשבי, וגם את כל ניצוצות הקדשה הנמצאים שם.

ובפרט כשיהודים נמצאים במצב ודרוג של הצדיקים: בעת התחליל כל הענן בים שעיצומו של יום מכפר (על כל עברות שבתורה¹⁰). ואפילו לדעת רבן צ"ל עם התשובה - הררי הפס"ד הוא דරהר תשובה נעשה צדיק גמורו¹¹. וביווהכ"פ אפילו כל שבקלים נתעורר כו' ודבר זה נראה בחוש¹² - ומוכרה הנ"ל מרוץ'ל ד"ביזמא דכיפורה לית לי' (לשפן) רשותא לאסטוני¹³.

ובזח'א¹⁴ שע"י השער אתחפק סגנoria עליליהו דישראל.), ובמילא כל היהודים - ועאכו'כ אלה שלא הבינו על עצמן, ומסרו נפש בפועל כדי להגן על מיליון יהודים - בדרוג של צדיקים גמורים.

יכל הררי לבוא הצד שכגד ולטען, שעל העניינים של יו'כ' גופא אין יו'כ' מכפר - אולם הררי הדין (שו"ע או"ח ס"ס תקע"א - דינים שזמן הгалות - בעיר שהקיפה עכו"ם, שמהן מובן) שהיוצאה למלחמה צריך לעשות כל העניינים שיהי' בריא וחזק, ומכיון שלמלחמה זו היא הרוי עזרת ישראל מיד צר שבא עליהם¹⁵, וגם אדמו'ר הצען מביא בשו"ע שלו¹⁶ ש"נקרים

המשיח, שנתגלתה, עכ"פ במקצת (טוועמי'), על-ידי הבעש"ט ותלמידיו ואדמו'ר הצען והנשייאים שלאחריו, וכש הוא נושא בוגע לתורת המשיח, עד"ז הוא גם בוגע להנהגת העולם, שגם בזה (ההנאה דעהו"ז במשמעות), עוד בזמן הגלות צריך להיות "טוועמי" מההנאה שתהי' בבייאת המשיח.

וכיידוע שרבותינו נשיאינו פירשו, שرك הגופים הללו לגולות אבל הנשמות לא הלכו לגולות. ומובן, שמכיוון שכבה המפליא לשונות הנשמה מאוחדת עם הגוף, הררי זה שהנשמה אינה בגלות פועל הדבר גם על הגוף הגשמי.

שגם בזה נראה, שהענן של "טוועמי" חיים זכו', זה שבזמן הгалות טועמים מעל"ל, זה לא רק בוגע לתורת המשיח, [הגילוי דפנימיות התורה, שהיא גם הכנה לביאת המשיח, וכמובא באגה"ק (אגה"ק בה מדובר הענן המובא לעיל שהעלינוים באים לשמעו מהתחthonים את בירור ההלכה כו', הנה אגרת זו מתחילה) שבاهאי חיבורא כו' ספר הזהר יפקון בי' מן גלותא ברחמים]

אלא גם בוגע להנהגת העולם בנסיבות. ומפורש בפס"ד הנ"ל שטועמים "מכבל תבשיל ותבישיל".

ולכן, גם הענן של "עתידה ירושלים להיות מעצמה עד דמשק", צריך להתקיים בדרך טעימה גם עכשו. והגמ שאכן מדובר באודות "חדרך" המוסב על משיח כנ"ל - נפסק הררי להלכה (וידוע עד כמה אדמו'ר הצען התבבס על המג"א), שהטיעמה מכך צריך להיות גם עכשו.

שהפירוש של "טוועמי" הוא, שטועמים בפועל ממש ממאכל שבת, ולאחר מכן

10) יומא פה, סע"ב. וש"ג.

11) קדושין מיט, ב.

12) קונטרס העבודה פ"ה.

13) יומא כ, א. ונדרים לב, ב. וויק"ר פ"א, ד. במוד"ד ותנחומא ס"פ קורת. זה "א סד, א. ובכ"מ.

14) קיד, ב.

15) ראה רמב"ם הל' מלכים רפ"ה.

16) סesch"ט ס"ו.

מהר"ש (שהוא אמר שצרכים מלכתחילה אריבער) אמר ל"צ שצורך משיח כפשותו. שבודאי הц"צ ידע מכך ובבל' הרמב"ם (מלכים רפ"א) כתוב בתורה ובביבאים "כל הספרים מלאים בדבר זה" - הוא אבל רצה, שייאמר ויתבע זאת מי שאז לא היה בציור של נושא אלא הי' מקובל.

ואעפ"י שנמצאים עדין בגלות, אבל ישנו הפסק דין של טועמי' חיים זכו, וכן' בארככה,

והיות ועושים זאת עפ"י ציווי התורה, שתורה היא תורה חסד ותורת שלום, שזה יהיה בחסד וברחמים ובדרכי שלום. ובפרט שזה קשור לשבת, ששבת היא הרי עניין התענוג, שייהי' זה מתווך תענוג וכו',

ויהי רצון, שייראו נפלאות הו', בענייןبشر, שיכירו שלא בחי ועווצם ידי אלא יד הו' עשתה זאת, וזה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, וכפ' שחסידות מפרשת בו בעצמותו.

זה מגיע ע"י בירור בדבר הו' זו הלכה, ובהסכם כל האספינים, שאכל ב' עשרה שכינטא שריא ובפרט שכאן ישנים כמה מה שעיריות מישראל,

ובשעה שעוננים על כך אמן, מתקיים כפ' אמת ואמונה, שכן'ל יהיה' בדרכי נועם ובדרכי שלום, וידעו שיד הו' עשתה זאת,

ולכל זה יהיה' הכנה לגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו שיבנה ביהמ"ק במקומו, ושם נעשה לפניו מצות רצונך, וכmbואר העניין בכ"מ ובפרט בהמשך וככה, ונקיים את מצות הקhalb כפשותו, בקרוב ממש ובעוגלא דין.

שצרו על עיריות ישראל", אפילו כשהם באים "על עסקך תבן וקשי" (בעיר הסמוכה לספר) צוריך להלחם איתם, ובפרט בנדו"ד שזה לא هي "על עסקך תבן וקשי".

ומכך שגם אדמו"ר הזקן מביא זאת בשולחנו מוכח שזה נוגע גם בזמן הגלות, הרי מובן, שכל העניינים שעשו הגורמים לביריאות וחיזוק הגוף דהמגינים, הנה לא רק שם היו מותרים, אלא זהו ע"ד מה שאדמו"ר הזקן כותב שם בוגע לשם מיתת שבת.

ובambilא אפילו עם הי' אחד או שניים מהם כו', הרי לא רק שזהו עניין ש"נעשה היותר גמור" (אגה"ק דנדו"ד - קמד, רע"א), אלא יתרה מכך: מכיוון שהשתמשו בכך לחיזוק במלחמה, שהיא פקו"ג דברות מישראל, זהו חיוב כו' כנ"ל.

. כאמור לעיל, שעיל-ידי-זה שלמטה ישנו בירור הלכה, אומר אדמו"ר הזקן שנפעל מעלה ובambilא זה לאחר מכון נמשך ונתגלה למיטה,

ישנו כאן בירור הלכה בוגע להענין דעתצומו של יום מכפר וכו' כל היהודים הימים צדיקים, וגם הבירור הלכה דטוועמי' חיים זכו, וכמודגש לעיל, שאעפ"י שנמצאים עדין בגלות,

[וח"ז] לומר שזו אפילו רק אתחלתא דעתחלתא דגאולה, לא לשם כך יהודים סבלו את כל היסורים כו'. וזה שאחרים אומרים שזו אתחלתא דגאולה, וזה פרט נוסף בחשך כפול ומכופל בגלות, והטעות [זו אתחלתא דגאולה) כבר בטל מעיקרו] וצריכים שתסתטיים הгалות ותתחליל האתחלתא דגאולה, וכפשוטו ממש. וכיודע הסיפור מהצ"צ עם הרב מהר"ש, שהרבבי

זה עתה הודיעו ב"רדיו" "חדשות" ט...משיח כאן!

ויה"ר שמהדיבור בכלל זה נבוא תיכף להקיים בפועל ממש – שתיכף ומיד ממש, בليلת זה (ליל שני דסוכות), שומעים כל בניי את ההכרזה של מלך המשיח מגג בית המקדש: "ענויים הגיע זמן גאולתכם!"

ועוד ג'ז עיקרי – שהכרזה זו היא באופן גלי גם לעניין כל אומות העולם, כדיוע הפתגם שיכתבו "עיתונים" אודוטה ביאת המשיח, ועוד לפני הפירוסם בעיתונים" יפרסמו אודוטה ביאת המשיח גם ב"רדיו", שבו מפרסמים ברוגע **כמיידא כל החדשות** שמתרחשים ברחבי העולם, ועאכו"ב החדשות" בעניין הכיב עיקרי – ביאת משיח צדקנו.

עוד שכאשר ישאלו אצל השוטרים (אינס-יהודיים), שמסתובבים בשכונה זו לשמר על בניי, מה הם החדשות" שסיפרו ב"רדיו" (כך רוח השוטרים שנושאים עליהם רדיו), יענו השוטרים: זה עתה הודיעו ב"רדיו" החדשות" ש... מלך המשיח בא, ועומד על גג בית המקדש ומזכיר שהגיע זמן גאולת בניי!

(מקונטרס "מעיני היושעה" התנס"א – מוגה)

אבן הבוחן האם אכן מתוכננים לקבל פניו משיח

כיוון שזו עתה הזכר שעובד לפניו חוג הסוכות נצא בריקוד לקראת משיח צדקנו, וביחד אותו נבוא, מתוך ריקוד, אל הזמן דלעתיד לבוא, בארץ הקודש, בעיר הקודש, בהר הבית וכ' – מודיע, איפוא, יש להתכוון לכך שבמשך הגלות (בברוקלין או במקום אחר) יהיה כל יהודי שמח בחילקו, באכילתו ובשתייתו ביום חוג הסוכות, והרי הוא יהי אז "בהר הקודש בירושלים?"!

והמשמעות להזה – כמו לכל ה"קלאץ-קושיות" מעין זו של אותם אשר "תזונהם מבקשים" – הוא אכן דברה, **איפכא מסתברא:**

מצות הצדקה שקופה נגד כל המצויות וכאשר יבוא משיח צדקנו וכולנו יחד נהי" ארץ הקודש, שם וופא – בעיר הקודש, יהי הכל בשילימות ועד ש"הمعدנים מציין כעפר" (כמ"ש הרמב"ם) ואיז – ירוץ ויבקש – "תנו לי לקיים מצות צדקה", ולא תהי לו אפשרות!... נצל את הרוגים האחרוניים!! ברגעים אלו עדין אפשר לקיים את מצות הצדקה והנה הנה בא משיח צדקנו ולא תוכל לקיים את המצווה שהוא שcolaה נגד כל המצויות!... ואדרבה – **איפכא מסתברא** (כנ"ל) – אם הינך אכן מתכוון לקבלת פניו משיח צדקנו

(וכבר התחלה ללימוד ריקוד נאה לרקוד בו לקראת משיח...), הרי אלו הרוגעים האחרוניים בהם אפשר לקיים מצות צדקה... ואם כן יש לлечט ולחפש בנסיבות עני ולנצל את ההזדמנות האחוריונה להציג "מציאה" שהיא שcolaה כנגד כל המצוות, ו"יגעת ומצתת".
(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

זמן פראי מתאים לדבר "דיבורים רפואיים"...

הנחה: "ועד הנחות התמיימים". תרגום וערכיה: מערכת "יחי המלך"

א. **ישנו*** דין בשולחן ערוך אורח חיים¹, אשר תוכנו הוא, שכאשר יהודי מחליט החלטה טוביה ונותנים לו את השכר מלמעלה עוד קודם קיום ההחלטה בפועל, כי יודעים שהוא בודאי יקיים את ההחלטה.
ובענינו: כיוון ש"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"², הרי כאשר מחליטים על-כך עכשו - יכול משיח לבוא עוד קודם שיתחילו לומר תהילים, ויתירה מזו, לפני שיישו הבדלה!
ומדוע צרכיים "לפטפס" ח"ז את ההזדמנות – כאשר אפשר מיד עכשו להזכיר "את עצמו וכל העולם יכול לcker נאות וגורם לו ולהם תשועה והצלחה"³!

ולכן, מカリיזים מיד את ההחלטה טוביה (עד נתינת הצדקה), ובודאי שהיא מתقبلת ע"י כל השומעים כאן שנמצאים בבית שמאליין בו תורה ומגדלין בו תפלה⁴, היכן שנשיא דורנו הי' במשך עשר שנים בחים חיתו בעלמא דין, נשמה בגוף, ובמילא ניתנת האפשרות שיוכלו לקבל את השכר מלמעלה בהקדם הכל אפושרי – קודם אמרית תהילים וקדום אכילת סעודת מלאוה מלכה, סעודתא דוד מלכא משיחא, ויתירה מזו, לפני עשיית הבדלה (של אלו שעדיין לא עשו) –

שימוש בא בפועל, וכחدين הנ"ל בשו"ע שאין כוונתו לזמן דלעתיד-לבוא, אלא (עכשו) בפועל ממש.

ב. **ישם הטוענים שאליהם "דיבורים רפואיים" ("וילידע רייד")!...**
נמצאים לאחרי תפלה ערבית, ואומרים שימוש יכול לבוא בשעתים הקרובות!
יתירה מזו – אומרים שהוא יכול לבוא בשעה הקרובה!

הבדלה על עניין הצדקה, כאשר החלוקה תתקיים רק לאחרי אמרית תהילים? וע"כ בא המענה בקטע שלפנינו.

- (1) סורס תפטע. וראה ב"י לטוואו"ח שם.
- (2) ב"ב, י. וראה תניא פלא'ז.
- (3) רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.
- (4) ראה מגילה כז, א: בית גדור .. שמגדלין בו תורה .. תפלה.

* העורת המועל: לפניו בהשicha דובר ע"ד פועלות הצדקה בהושענא הרבה בשicityות לגאולה העתידה כי, ומארה שהשicha נאמרה במוצש"ק (לאחרי תפלה ערבית), מאור כ"ק מה"מ שחולקת השטרות לצדקה תתקיים מאוחר יותר לאחרי אמרית תהילים ולא מיד לאחרי שיחה זו (כנהוג בשנים שלפננו), כשה"י בاميיע השבעה), מכיוון שחולק מהקהל צדיקים עוד לעורך הבדלה בתבתיים. ובהמשך זהה שאל כ"ק א"ד"ש מה"מ: א"כ, מדוע זוקקים לדבר עתה (עוד קודם

ויתירה מזו – "בשעתא חדא"⁵, בתזוזה אחות ("מייט אין קער"!⁶!...) אך באמת הגלות עצמה היא הדבר הפרαι ("גאָר אַ ווילדע זאָר"), כיון שאיזו שייכות יש ליהودים ולגלות?⁷

כמו-כן הזמן עצמו הוא זמן פראי ("אַ ווילדע צייט"), כשהחוושך יכסה ארץ ודרפל לאומות⁸ – ובמילא, מתאים לדבר "דיבורים פראיים"!⁹

בנוסף לזה, מי נפקא-מין מה הושבים – האם זהה דבר פראי או לא, העיקר ש"שכינתא בא ומוריד מיד למטה מעשרה טפחים – "בשעתא חדא וברגעה חדא" – את הגאולה האמיתית והשלימה!¹⁰

– למי איכפת אם זהה דבר פראי או לא, האם ישנה כאן שאלה או לא; העיקר ש"שכינתא (הנמצאת) בגולותא"¹¹, ומشيخ צדקנו ש"הוא מחולל מפשעינו וגוו"⁹ עם כל יסורייו¹⁰ – יוצאים מהגלות בגאולה האמיתית והשלימה!

וכך גם בוגר כל אחד ואחת מישראל, כמ"ש¹¹ "ויאתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" – ע"י הקב"ה בעצמו¹², ואיזי יקויים הפסוק¹³ "ושׁב ה' אלוקיך את שבותך" – הקב"ה בעצמו עם מشيخ צדקנו ו"הקייצו ורנוו שוכני עפר"¹⁴, עם כל היהודי וככל בני ישראל, יוצאים כולם מהגלות, באופן של קירוב הגאולה וזריזות הגאולה – "ווארו עם ענני שמיא"¹⁵, במהרה בימינו ממש, ברגע אחד, ועוד יותר מ"רגע כמיمرا",

כן יהיה רצון בפועל, למטה מעשרה טפחים,
וימשיכו את כל העניינים של שמחה הארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, ובהר הקודש
ובבית המקדש, "ושמהת עולם על ראשם".¹⁶

(תרגום חפשי משיחת ליל הושענה רבה היתשਮ"ו – בלתי מוגה)

5) זה"א קכט, א ואילך. וראה לקו"ש ח"ב ע' 86

ויאלך.

11) ישעי' כז, יב.

12) ראה פרשי נצחים ל, ג.

13) נצחים שם.

14) ישעי' כו, יט.

15) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין שם.

16) ישעי' לה, י. שם נא, יא.

6) ראה סה"מ קוונטרסים ח"ב שצו, ב. ח"ג ע' קד.

7) ישעי' ס, ב.

8) ראה קכ, ב. זה"ג ד, ב. ועוד.

9) ישעי' נג, ה.

10) ראה סנהדרין צח, א. זה"ב ריב, א. ועוד.

מועדן לעליוי נשמת

ר' יהודה בר צבי הירש ע"ה סטראל – נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"ג זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה – נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היoudה "הקייצו ורנוו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבתם – יבלחט"א – הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחוי

לא להתבזבז לركוד בגלוּי קבלת פנִי מישֵׁה

... ויש להוסיף עניין עיקרי בוגע לשמחת בית השואבה בשנה זו – ש策ריכה להיות מותוק שמחה הכי גדולה הקשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה, ששמחים ורוקדים לקבב פנִי משיח צדקנו!

ופשטוט, שאין להתבזבז ח"ז לרקוד בגלוּי, "לענין כל ישראל", ועד לריקוד ברחוב לעניין כל באי עולם, לקבלת פנִי משיח צדקנו, ואדרבה: כשהבא מישחו וישאל: "לשמחה מה זה עושה", ישבו לו: וכי אין יודע שננדפס בעיתונים **شمישיח** כבר בא, ותيقף בא לאכוא"א מאתנו, מכם, בתוככי כל ישראל, ולוקח את כולם לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, לשם ממשיכים בשמחה בית השואבה בתכלית השלימות.

וברוח זו צריכים לפעול בשמחת בית השואבה בכל המקומות כולם – שמביאים לכל המקומות את הבשורה הטובה והשמחה של "הנה זה בא", שימוש צדקנו בא, ולוקח את כל בני"י לשמחת בית השואבה שבביהם"ק השלישי.

אמנם, עפ"ז נשאלת שאלה:

כיוון שבתוחים ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא" ולוקח את כל בני"י לשמחת בית השואבה שבביהם"ק השלישי – מהו הצורך לדבר ולעורר עד' ההכנות לעירכת חגיונות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום בחוץ לארץ?

שאלת זו שאלו מכבר אצל כ"ק מוח"ד אדרמוי"ר נשיא דורנו: היהכן שלאחרי ההכרזה "לאלטר לתשובה לאלטר לגאולה", ו"עמדו הcnן כולכם" לקבל פנִי משיח צדקנו – תובע ודורש ושולח שלוחים לייסד חדרים וישיבות כו' במדינה זו ובשאר מדינות ברוחבי תבל, בה בשעה שזוהפי פועלה שדורשת משך זמן ארוך (לאחרי בוא השלווחים למקומות אלו), ובודאי **שלפנ"ז** יבוא כבר משיח צדקנו!

המשמעות על זה – בדברי כ"ק מוח"ח אדרמוי"ר – שבאופן כזה התרנהגו בני"י (בהדריכתם של גולי ונשייאי ישראל) במשך כל הדורות, שביחד עם האמונה השלימה בבייאת המשיח באופן ד"אήכה לו בכל יום שיבוא", "шибוא בכל יום", השקיעו כחם ומרצם בפעולות של תומ"צ שהם לטוחה ארוך, אשר, היסוד להנאה זה למדים מהנהגת בני"י בהמשעות שבמדבר, שגם במסע שחנו בו משך זמן קצר בלבד, הקימו את המשכן באותו אופן שהקימו בחנייתם לפחות זמן ארוך.

עוד"ז בנדוד, שעושים כל ההכנות הדרושים לחגיונות שמחת בית השואבה בכל מקום וממקום, מותוק אמונה שלימה שימוש צדקנו בא תيقף ומיד, שאז יחגנו כל בני"י שמחת בית השואבה שבביהם"ק השלישי.
(משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשורי ה'יתשנ"ב)

לא דorthה בלא פברא אצל מישחו ללבת לשון

לחג הסוכות ישנה שייכות מיוחדת לגאולה, כיוון שחג הסוכות הוא ע"ש כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים, וכשהוגגים את היו"ט מתוכננים לכך (כולם, החל מלילדיים קטנים, ועד למבוגרים ולזקנים ביותר) שכחם שהקב"ה הוציא את כל בני"י מצרים – כמו"כ גם עתה "כימי צאתך מארץ מצרים ארנו נפלאות" בגאולה העשירית שתבוא תומו"י ממש – ווציא הקב"ה באופן ניסי "ארנו נפלאות", וכך"א מעתנו בתוך כל ישראל מהגולות, באופן שאף יהודי אחד ויחיד לא ישאר בגלות...>.

וכמו"כ בונגעו לקיבוץ בני"י מהגולות, ה"ז נשעה בונגעו לכאו"א בפרט – "ויאתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראלי" ע"י הקב"ה בעצמו, שמוציאו יחד עם כל עניינו ("בכל מכל כל") מהגולות, "געזונטערהייט און פריליכעראהייט" בתכליית השלים.

ואז מגיעים תיכף לארכנון הקדושה "עם ענני שמייא", מהר יותר מטישה באורוון או נסעה במכונית, ושם מביא הקב"ה כל אחד מבני"י הקטנים והגדולים לבית המקדש שבירושלים עיר הקודש, "מקדש אدن-י כוננו ידיך".

שם תה"י שמחה גדולה ביותר, ע"ד שמחת בית השואבה שהיא בעזהה בבייהם"ק, שהחלה בתחילת הלילה (מעל"ע) ונמשכה באופן של"א טעם טעם שנייה, כיוון שהיו כ"כ עסוקים בשמחת החג והמקדש, שלא הי' זמן לשון, ויתירה מזו, שלא הייתה כלל סברא אצל מישחו ללבת לשון כיוון שבכל רגע ורגע היו חדורים כ"כ בשמחה, שלא הייתה אף אפשרות לשון.

וכפי שגם ילד רואה, שכשישנו מאורע משמחה בחו"ל שחודר בכל מציאותו ("דרך און דרך") – אז לא שיק שירדם! וכן הי' בבייהם"ק אצל כל בני"י בחג הסוכות.

וכן הי' גם בקרוב ממש בגאולה האמיתית והשלימה, אז יהיו בבייהם"ק השלישי כל בני"י שחוiro בזמן ביהם"ק הראשון, וכל אלו שחוiro בזמן ביהם"ק השני, וכל בני"י שחוiro לפני בימי"ק הראשוני, וכן כל בני"י שבכל זמן הגלות – ע"י שהקב"ה לוקחת את כולם וממעמידם בבת-אחת במצב של שמחה cocci גודלה שלמעלה גם שמחת בית השואבה – שמחת הגאולה!

וההכנה לשמחה זו היא ע"י ההוספה בשמחת יו"ט, וע"י ילדי ישראל במינוחם, ובפרט בחג הסוכות שהוא היו"ט השלישי, שהוא סיום וחותם הג' רגלים, ולכן גם הזכר בתורה ל' פעמים עניין השמחה בקשר לחג הסוכות דוקא, שזה מראה שהשמחה צריכה להיות כעדן ג' פעמים.

(משיחת יוסט ד' דהגה"ס ל"צברות השם" ה'תשנ"ב)

מועדן לזכות

ורד שמחה בת שרה

להצלחה רבה בכל – ב�性יות וברוחניות

נדבת מהיטבאל ימות

איך לזכות מהן יותר מהר יותר

כ"ק מו"ח אדמו"ר כותב לא' במכtab, אמרה מסביו – הרב מהר"ש: העולם אומר שכשי אפשר לлечת מלמטה צרכים לעבור מלמעלה ואני אומר שצרכים לכתיה לעבור מלמעלה ("לכתיה אריבער").

הגנות מתארך זמן רב, ואי אפשר לזכות מזה כיוון שהלכו בעקבות. שהקב"ה יעזר שיילכו הצד השני, בשמחה, ויצאו בריקוד מהגנות בקרוב בימינו ממש, וכשהזה יהיה בשמחה ובריקוד, זה יהיה מהר יותר.

(תרגום חופשי משיחת שמחת ביה"ש ה'תש"ד – בלתי מוגה)

הרי הגואלה היא דבר שmagiy lo בפשטות

הנהגת כאו"א באופן ד"זאתהלך ברוחה", ובלי הנשיא – "מלכתיה אריבער", ממהרת ומזרזת את הגואלה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שכן, כאשר מדובר באדם שנעללה מכל חשבונות, אין מקום לשקו"ט וכו', הרי הגואלה היא דבר שmagiy לו, בפשטות, ועד שאינו צריך לתבע, אלא תיכף ומיד ממש, וכך עי' אפיקו לא עי' כח רע עין", כיוון שישימו כבר גם את עבדות "צחחוה הפתוריות" – יוצאים מהגנות אל הגואלה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ח – בלתי מוגה)

כשיכריזו עתה ג' פעמים צמח – יבוא משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!
ויה"ר והוא העיקרי – שקריאת השם "צמח", שמו של משיח צדקנו, תפעל שימושה בפועל ממש.

ובפשטות – שע"י הקריאה והצעקה דהשם "צמח", ומתוך כוונה שע"י הקריאה בשמו בודאי יעינה לך ראיו [במכו"ש וק"ז מהפעולה דקרייא שם אצל נשמה בגוף, "bahiot haatzik chil ul pni adamha .. batuk kli vlobush .. bbehui makom gshmi", שישנים הגבלות במדת הגilioi וההתפשות כו', ועאכ"כ לאחרי שבטים הגבולות אלו] – פועלים בית משיח צדקנו בפועל ממש.

ולכן כשיכריזו עתה ג'פ: צמח צמח צמח – יבוא משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!
(משיחת ליל ה' דצגה"ס ה'תש"נ – בלתי מוגה)

МОקדש לעליוי נשמת

הר"ח ר' משה נחום בהר"ח ר' מרדיי מענדל ע"ה קדרן

נפטר כ"ב ניסן – אחרון של פשת, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקיים היoud הקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם, בגואלה האמיתית והשלימה

לב חכם לימיינו

בקשר עם חג הסוכות, הבנוו (בע' 14-15) צילומים נדירים (מוקטנים) מהגחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מאמר ד"ה בסוכות תשבו גו' שאמר בהთועדות י"ג תשרי ה'תשל"ח (נדפס בספר המאמרים מלוקט ח"א ע' רמה ואילך)

כמו-כן צירפנו צילום מה"פתח דבר" להמאמר בו כתוב כ"ק אד"ש מה"מ התאריך:
שלחי תשרי, ה'תשל"ח

בכ"ד.

בזה הננו מואיל במאמר ד"ה בסוכות השבו כב"ק אדמו"ר

סליט"א שאמרו בעה ההתוועדות די"ג השרי (הילולא دق"ק אדמו"ר מהר"ס), אור לערב הגה"ס, שנה זו.

כ"ק אדמו"ר סלית"א הוסיף הערווה ומ"כ הכאים בשולי

הבליעון.

מערכת "אווצר החסידים"

נ"ג ר' נז' ה'חשל"ה. ברוקליין, ג.ג.

להלן פענוח התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכתיק"ק (באו בהדגשה):

סעיף ט: .. דהרי אין עוד מלבדו שייך לומר כשיישנו גדר של לבדוק .. ומה זה מובן שענין ההמלכה היא כביכול גם בעצומו"ה ית' ...

סעיף י: .. הנה מגיעים לבחוי אחת שלמעלה לגמרי אף' מכל גדר עניין המספר ...

סעיף י': .. שגם הגליוי דעתה אחת יהי' רק לעל' .. שלעל' תה' וריחה דבחי' אחת.

בסעיף יב הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ הערה בשווה"ג על התיבות "וב' דברות אלו כלולות* באנכי": * ראה פורת יוסף (כג, ד) בשם הבعش"ט.

בסעיף יג הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ הערה בשווה"ג על התיבות "ויהחכם" יהי' ניכר*: * י"ל ע"ש לב חכם לימיינו (תניא פ"ט).

בஹמשך תיקון כ"ק אד"ש מה"מ: .. והליך צ"ל לכם, להגיע אל החזה, ועייז' נמשכת ההמשכה בלבו פנימה... .

בסעיף יד תיקון כ"ק אד"ש מה"מ: .. ה"ז פרטיהם שביהם ניכר ונגלה ומודגש העניין דאתה.

(ד) והנה, דבר הנילע שמי נוירל הדוק נזכר בפירושו בחר"ה (שנמצא במלון
החלקה בזיהויים לחי' העזרה בהר' אמר עלי' ואחדות
ההשכלה האורית, מוכן טעם כהה להשלמה כלשהי אשר בפירוש (בגמרא דבבבון) ופירוש
פדריס שבסוף יזכור ונזכר מודח העין דאותה, והען הוא, פניאור ארכיאום
ההשכלה והכלה בדעת הילדי' – שבדין אין יכול עין האור, הדרת בדעתו
ההשכלה והכלה בדעת הילדי' – שבדין אין יכול עין האור, הדרת בדעתו

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכיה"ר

לעילוי נשמת

הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה

אנטיאן

נפטר בדמי ימי - בליל שמע"צ ה'תשס"ב

ת. ג. צ. ב. ה.

דף לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אוריה אהרן יהואל דילזיסק

ולע"ג מרת חי רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"ג ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"ג ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

"הקייצו ורננו שכני עפר" והם בתוכם, ולחوت כל משפחותיהם שייחו – לשפע ברכות עד בל די